

quid Deus? respondit: τὸ μήτε ἀρχὴν ἔχων μήτε τελευτὴν, quod initio & sine caret. ** Aeternitatem eius diuinarum litterarum ** vid. quom-
 monumentis toties assertam, innuit. Videtur autem huius que Cle-
 cumprimis admiratione fuisse percussus, cum & alio effato, mens Ale-
 eandem professus sit. Antiquissimum inquit, eorum omnium xandrinus
 quae sunt, Deus: ingenitus enim. Pulcherrimum mundus, a Deo lib. V.
 enim factus est. Non sententiam tantum, sed verba fere Scri- Strom. p.
 pturae sacrae exprimit. Namque & apud DANIELEM * Deus an- 549.
 tiquus dierum vocatur, hoc est, aeternus, initiique pariter ac * Cap. VII.
 finis per naturae suae conditionem expers. Ex eo autem, quod u. 13.
 mundum a Deo factum autumat, patet, in mitiorem forte sen-
 sum accipiendum esse, quod itidem dixisse a nonnullis ** per- ** vid. Plu-
 hibetur, mentem mundi esse Deum, item, mundum esse Deum. tarchus de

§. XI. Non minus praeclarum & illud est, quod non facta Placit. Phi-
 modo, sed & cogitata hominum videre Deum dixit. Interro- los. lib. I.
 gatus: lateretne Deos homo male agens? ne cogitans quidem, in- Cap. VII. &
 quit. * Christianorum disciplinae id apprime conueniens esse, Eusebius
 quivis intelligit. Utinam vero vita ipsa moribusque non mi- Praeparat.
 nus quam ore profiterentur, hanc animo suo sedere senten- Euangel.
 tiam, quam PRUDENTIVS, ** ita eloquitur: hic (Deus) testis hic lib. XIV.
 est arbiter: hic intuetur quicquid est: humana quod mens concipit: Cap. VI.
 hunc nemo fallit iudicem. Ceterum ad domandas cupiditates * conf. &
 plurimum valet, testem vindicemque malorum praesentissi- Valerius
 mum, cogitare Deum. Vnde in morum doctrina haec confi- Maximus
 deratio vitamque facere paginam debebat, exemplum prae- lib. VII. Cap.
 unte AMBROSIO, * quae hodie fere negligitur insuperque habe- II.
 tur. Adeo a recta ratione homines ad honestatem erudiendi ** Hymn. II.
 descivimus! * lib. I. de of-

§. XII. Multum quoque ad virtutis studium refert, ficiis cap.
 quales animo nostro de bono & malo sedeant notiones. Stoico- XIV.
 rum hinc orta est sollicitudo: qui praeter virtutem quicquam
 bonum esse negabant diserte. ** Qua in re virtut λογομαχεῖν vi-
 deri possint: fuit tamen illis firmiter persuasum, ad pecuniam

v.g.

** v. Seneca Ep. LXXIV. p. m. 673. add. Lipsius in Manuduct. ad
 Philof. Stoic. lib. II. Dissert. XXII. & seqq.